

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 52EK/74/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118207459
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Kriš
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118207459.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: Coin Collectors s.r.o., IČO: 50 710 915, so sídlom Novoť 157, 029 55 Novoť, právne zast. JUDr. Peter Bartoš, advokát, Kollárovo námestie 9, 811 06 Bratislava - Staré Mesto, proti povinnému v 1. rade: O. H., V.. XX. XX. XXXX, B. P. T. XXXX/ X, XXX XX R., povinnému v 2. rade: R. X., V.. XX. XX. XXXX, B. P. V. XXXX/XX, XXX XX V. O., právne zast. JUDr. Ema Zacharová, advokát s.r.o., IČO: 47 237 023, so sídlom Forgáčova bašta 5676/7, 940 01 Nové Zámky, o vymoženie 2 100,63 Eur s prísl. a trov exekúcie, rozhodujúc o návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Marta Kužmová, so sídlom exekútorského úradu Potočná 8, 022 01 Čadca, pod sp. zn. 99 EX 42/18 z a m i e t a.

II. Oprávnený má voči povinnému v 2. rade n á r o k na náhradu výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie vo výške 65,83 Eur.

o d ō v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica poveril dňa 23. 01. 2018 súdneho exekútora JUDr. Marta Kužmová, so sídlom exekútorského úradu Potočná 8, 022 01 Čadca, IČO: 31 056 717 (ďalej len „súdny exekútor“) vykonaním exekúcie na vymoženie 2 100,63 Eur s prísl. a trov exekúcie oprávneného, na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozhodcovský rozsudok vydaný Ing. Miloš Valach, ad hoc rozhodcom rozhodcovského súdu pod sp. zn. RD/153/2017 zo dňa 28. 08. 2017.

2. Povinný v 2. rade sa prostredníctvom právneho zástupcu podaním označeným - návrh povinnej v 2. rade (R. X.) na zastavenie exekúcie 660 EX 42/18 Č zo dňa 15. 02. 2018, domáhal zastavenia exekúcie podľa §61k ods.1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), a to z dôvodu, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. V odôvodnení návrhu povinný v 2. rade uviedol, že popiera právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu z dôvodu, že exekučný titul uvedený v upovedomení o začatí exekúcie (rozhodnutie č. RD/153/2017) nebol povinnému v 2. rade nikdy doručený, preto nikdy nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť, a preto ani nemôže byť spôsobilým exekučným titulom. Nikdy mu nebol doručený ani žalobný návrh v tomto konaní, ani oznámenie o začatí rozhodcovského konania alebo výzva, tak ako tvrdí oprávnený, poštu preberá, takže nemohla nastať ani fikcia doručenia. Kópiu rozhodnutia mu poskytol exekútorský úrad e-mailom dňa 31. 01. 2018 (dôkaz e-mail od R..J..T. z 31. 01. 2018). Povinný v 2. rade ďalej uviedol, že rozhodca, ktorý exekučný titul vydal nemal právomoc rozhodovať vo veci proti jeho osobe. Týmto namieta právomoc Ing. Miloša Valacha ad hoc rozhodcu rozhodcovského súdu rozhodovať a vydať rozhodnutie, ktoré v upovedomení o začatí exekúcie označené ako exekučný titul. Povinný v 2. rade nie je právnym nástupcom spoločnosti GREŠPED s.r.o. a ani na neho nikdy neboli postúpené práva alebo povinnosti tejto spoločnosti, teda sa na jeho osobu žiadnym spôsobom nemôže vzťahovať rozhodcovská

zmluva, na ktorú oprávnený poukazuje (§ 3 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní). Rozhodca, ktorý rozhodnutie vydal svoju právomoc vo veci rozhodovať od Všeobecných zasielateľských podmienok K. K. - Deel (VZP) platných v čase vzniku pohľadávky K. K. voči spoločnosti GREŠPED s.r.o.. Tieto všeobecné zasielateľské podmienky mu nie sú známe a nikdy k nim ani nepristúpil. Povinný v 2. rade rozhodcovskú zmluvu s oprávneným a ani s K. K. ako pôvodným veriteľom nikdy neuzatvoril a oprávnený ani žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu takejto rozhodcovskej zmluvy (podľa § 4 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná). Povinný v 2. rade zároveň uplatňuje námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu. Má za to, že na tento prípad sa analogicky vzťahujú ustanovenia exekučného poriadku o exekučných tituloch v spotrebiteľských veciach, pri ktorých platí, že keď účastník rozhodcovského konania nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zistenia nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť, a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Povinný v 2. rade v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4ECdo/23/2014 a zároveň nutnosť dôsledne skúmať počas celého exekučného konania, či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie taktiež vyslovil NS SR sp. zn. 3 Cdo 164/96, ÚS SR sp. zn. II. ÚS 545/2010 - 15 ako aj ÚS SR sp. zn. ÚS 456/2011. Povinný v 2. rade ďalej uviedol, že napriek tomu, že neuznáva právomoc rozhodcu rozhodovať v danej veci, pokladá za potrebné vyjadriť sa k samotnému nezákonnému rozhodnutiu a jeho odôvodneniu, keďže toto mu nebolo nikdy doručené a doteraz sa nemal možnosť vyjadriť sa k nároku uplatnenému oprávneným. Uviedol, že oprávnený a ani pôvodný veriteľ nikdy nemal pohľadávku voči jeho osobe. Funkciu konateľa spoločnosti GREŠPED s.r.o. vždy vykonával zodpovedne s odbornou spôsobilosťou. Spoločnosť GREŠPED s.r.o. nebola zrušená a vymazaná z obchodného registra, táto spoločnosť stále existuje (dôkaz - výpis z Obchodného registra spoločnosti GREŠPED s.r.o.). Záväzok voči oprávnenému mu nikdy nevznikol. Popiera tvrdenie, že by od roku 2012 neuhrádzal svoje iné záväzky, voči jeho osobe doteraz nebolo vedené žiadne iné exekučné konanie. Podľa neho bolo úlohou rozhodcu, aby tvrdenia oprávneného v rozhodcovskom konaní preveril, on tak však neučinil, čo vzbudzuje pochybnosti o jeho nestrannosti. Taktiež popiera, že by spoločnosť GREŠPED s.r.o. mala voči jeho osobe nejaký nárok na náhradu škody. Povinný v 2. rade žiadal, aby súd exekúciu vedenú voči jeho osobe zastavil a zároveň žiadal, aby mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

3. Oprávnený sa prostredníctvom právneho zástupcu k návrhu povinného v 2. rade vyjadril dňa 05. 03. 2018 nasledovne. Ani jedna časť návrhu povinného v 2. rade neobsahuje jediný dôvod obsiahnutý v § 61k, § 61l, § 61n Exekučného poriadku. Povinný v 2. rade je iba nespokojný so svojou situáciou a špekulatívne sa snaží vyhnúť plateniu svojich záväzkov. Oprávnený upozornil, že návrh povinného v 2. rade je procesne nevykonateľný a odporuje kogentnému ustanoveniu zákona č. 244/2002 Z. z., Exekučnému poriadku a Civilnému sporovému poriadku. Rozhodcovské konanie RD/153/2017 bolo nespotebiteľské rozhodcovské konanie vedené podľa zákona č. 244/2002 Z. z. Pri nespotebiteľskom rozhodcovskom konaní nemá exekučný súd žiadne právo, ale ani povinnosť akokoľvek preskúmať exekučný titul a je týmto exekučným titulom v celom rozsahu viazaný podľa § 44 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. Podľa § 35 zákona 244/2002 Z. z. doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Právoplatný rozhodcovský rozsudok ukladajúci vykonať prejav vôle nahrádza tento prejav (podľa dôvodovej správy § 35 - z povahy veci tak vyplýva, že právoplatný rozhodcovský rozsudok by mal mať identické účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Za účelom právnej istoty a vylúčenia problémov v aplikačnej praxi sa ustanovuje výslovná zákonná úprava). Od 01. 01. 2015 novelou zákona č. 244/2002 Z. z. nemôže exekučný súd akokoľvek preskúmať rozhodcovský rozsudok vydaný podľa zákona č. 244/2002 Z. z. Exekučný súd za žiadnych okolností nesmie preskúmať meritórnu stránku rozhodcovského rozsudku. Správnosť skutkových zistení alebo právneho posúdenia je vylúčená zo súdneho prieskumu aj v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku a o to viac musí byť vylúčená v exekučnom konaní. Exekučný súd ďalej nesmie skúmať, či rozhodcovský rozsudok vykazuje niektorú z väd, ktoré sú dôvodom na zrušenie na základe námietky účastníka (teda dôvody vymenované v § 40 ods. 1 písm. a) zákona č. 244/2002 Z. z.). Exekučný súd tak nesmie preskúmať existenciu rozhodcovskej zmluvy, ako ani prekročenie právomoci rozhodcovského súdu. Takisto nie je oprávnený preskúmať procesné vady rozhodcovského konania, ktoré účastník mohol uplatniť žalobou podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z. z. (dôkaz - zákon o rozhodcovskom konaní Gyárfáš/Števec a kol str. 610). Ďalej v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 ECdo 7/2013 a uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23 Ek/56/2017 (dôkaz - uznesenie najvyššieho súdu SR sp.

zn. 6 ECdo 7/2013 uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23 EK/56/2017). Oprávnený uviedol, že povinný v 2. rade vo svojom návrhu rozvinul špekulatívnu hypotézu o tom, že sa nemohol zúčastniť rozhodcovského konania, a že mu neboli doručené zásielky z rozhodcovského súdu. Tieto tvrdenia sú nepravdivé a v rozpore so skutočnosťou. Jediný problém povinného v 2. rade bol ten, že si nepreberá na adrese trvalého bydliska poštové zásielky. Zrejme žije v mylnej predstave, že keď si nepreberie úradnú poštovú zásielku, tak sa mu nemôže nič stať. Všetky zásielky v rozhodcovskom konaní RD/153/2017 boli povinnému v 2. rade doručované (s právnym účinkom doručenia) podľa § 106 a nasl. CSP na adresu uvedenú v registri obyvateľov fyzických osôb SR na ul. Nábrežná 4656/21, 940 74 Nové Zámky, čo oprávnený preukazuje nasledovným dôkazom - doručenie začatia rozhodcovského konania RD/153/2017 a doručenie Rozhodcovského rozsudku RD/153/2017. Povinnému v 2. rade boli v rozhodcovskom konaní RD/153/2017 všetky zásielky doručené v zmysle procesného predpisu o doručovaní zásielok v situácii, kedy príjemca zásielky túto odmietne prevziať. Zároveň v tejto súvislosti (ohľadom doručovania) poukázal taktiež na komentár k civilnému sporovému poriadku - dôkaz - Veľký komentár Civilný sporový poriadok Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol. Oprávnený ďalej uviedol, že povinný v 2. rade ako konateľ spoločnosti GREŠPED s.r.o. nekonal s odbornou starostlivosťou a spôsobil škodu podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Rozhodcovské konanie RD/153/2017 bolo o náhrade škody z dôvodu nevyožiteľnosti pohľadávky voči spoločnosti GREŠPED s.r.o. Tomuto konaniu predchádzalo rozhodcovské konanie RD/17/2017 voči spoločnosti GREŠPED s.r.o. V tomto konaní bola ustálená existencia rozhodcovskej zmluvy a výška náhrady škody. Táto skutočnosť je podľa § 35 zákona o rozhodcovskom konaní už vecou rozhodnutou res iudicata. Právomoc rozhodcovského súdu vychádza § 1 ods. 2 v nadväznosti na § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. ako iná zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva. Od 01. 01. 2015 je v právomoci rozhodcovského súdu konať a rozhodovať voči konateľom spoločnosti dlžníka podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka o náhradu škody. V tejto súvislosti oprávnený priložil ako dôkaz - uznesenie Okresného súdu Michalovce sp. zn. 23 Er/248/2016 a rozsudok Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 24Csr/3/2016. Oprávnený žiadal, aby súd návrh povinného v 2. rade zamietol ako nedôvodný v celom rozsahu, a aby zaviazal povinného v 2. rade na náhradu trov právneho zastúpenia.

4. Súdny exekútor sa svojím podaním pod sp. zn. 99EX 42/18 označeným ako predloženie návrhu na zastavenie exekúcie k spisovej značke 52Ek/74/2017 zo dňa 06. 03. 2018 v zmysle § 61k ods. 5 Exekučného poriadku predložil návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného. Dňa 17. 04. 2018 súdny exekútor v zmysle výzvy súdu doplnil svoje podanie zo dňa 06. 03. 2018 o kópiu doručky o prevzatí upovedomenia o začatí exekúcie povinného v 2. rade a doručku o doručení návrhu na zastavenie do elektronickej schránky súdneho exekútora.

5. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

6. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

7. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

8. Podľa § 61I ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

9. Podľa § 61I ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

10. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

11. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

12. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

13. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie

14. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

15. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. Podľa § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu tých trov.

17. Súd mal za preukázané, že návrh na vykonanie exekúcie bol zo strany oprávneného podaný dňa 12. 01. 2018, v dôsledku čoho súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle Exekučného poriadku vydal dňa 23. 01. 2018 poverenie pre súdneho exekútora. Povinný v 2. rade podal prostredníctvom právneho zástupcu návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej lehote, čím bola splnená zákonná podmienka na posudzovanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom. Súd sa oboznámil s obsahom spisu, s návrhom povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie a s vyjadrením oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie. Súd dáva do pozornosti tú skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného v 2. rade, nakoľko súd tieto nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Na základe zistených skutočností možno konštatovať, že návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie je nedôvodný.

18. Povinný v 2. rade v návrhu na zastavenie exekúcie namietal nemožnosť nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu, z dôvodu, že mu neboli doručené zásielky z rozhodcovského súdu. Súd sa oboznámil s priloženými dôkazmi - fotokópiami obálok s doručenkou, z ktorých bolo súdu zrejmé, že rozhodcovský rozsudok RD/153/2017 ako aj začatie rozhodcovského konania boli povinnému v 2. rade doručované doporučené do vlastných rúk na adresu trvalého pobytu uvedenú v registri obyvateľov fyzický osôb Slovenskej republiky, a zároveň ktoré, boli vrátené odosielateľovi späť, z dôvodu, že si ich adresát (v tomto prípade povinný v 2. rade) neprevzal v odbernej lehote. Súd mal teda za to, že tvrdenie povinného v 2. rade o tom, že si poštu preberá, a z toho dôvodu fikcia doručenia nemohla nastať, nie je v zmysle uvedeného relevantné. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 25 v spojení s

ustanovením § 51 ods. 3 zákona o rozhodcovskom konaní a v spojení s ustanoveniami o doručovaní podľa § 106 a nasl. CSP. Podľa § 111 ods. 3 CSP ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy ak sa adresát o tom nedozvie. Uvedené ustanovenie upravuje fikciu doručenia, ktorá nastane potom, ako sa súdu nepodarí písomnosť doručiť na adresu uvedenú v § 106 CSP (fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky). Súd je toho názoru, že na účely civilného súdneho konania možno za nedoručenú písomnosť považovať zásielku, ktorá nebola prevzatá v odbernej lehote. Civilný sporový poriadok upravuje len moment doručenia pri doručovaní prostredníctvom fikcie. Týmto dňom je vrátenie nedoručenej zásielky. Civilný sporový poriadok vychádza z presvedčenia, že pre doručenie nemôže a nesmie byť významné, kde sa adresát skutočne zdržuje, a nastoľuje sa zásada, že každý adresát je zodpovedný za evidovanú adresu v príslušnom registri, ako aj ochranu vlastných záujmov, a že je preto povinný si zabezpečiť prijímanie písomností na evidovanej adrese bez ohľadu na to, na akej adrese sa skutočne zdržuje. Adresát zásielky ani nikto iný, nie je oprávnený dovolávať sa toho, že zásielka nebola doručená, lebo fikcia je silnejšia ako skutočnosť. Na základe uvedených skutočností súd mal za to, že exekučný titul bol povinnému v 2. rade riadne doručovaný na adresu trvalého pobytu v registri obyvateľov Slovenskej republiky (čo mal súd za preukázané aj z výpisu z registra obyvateľov Slovenskej republiky) a vrátením neprevzatej v odbernej lehote bol prostredníctvom fikcie doručenia povinnému v 2. rade doručený, teda nadobudol právoplatnosť a zároveň nesplnením si povinnosti v exekučnom titule v určenej lehote nadobudol vykonateľnosť o čom taktiež svedčí aj doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorou je exekučný titul opatrený, čo súd považuje za nesporné.

19. Povinný v 2. rade taktiež v návrhu na zastavenie exekúcie namietal právomoc rozhodcovského súdu - ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha rozhodovať v danej veci, nakoľko nedošlo k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy. Súd po preskúmaní rozhodcovského rozsudku RD/153/2017 mal za preukázané, že sa v danom prípade nejedná o rozhodcovský rozsudok vydaný na podklade spotrebiteľskej zmluvy, pretože rozhodcovský rozsudok bol vydaný na podklade obchodno - záväzkového vzťahu, titulom náhrady škody voči konateľom spoločnosti GREŠPED s.r.o., ktorí nekonali s odbornou starostlivosťou, a tak svojím konaním spôsobili oprávnenému škodu. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012: „Pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 21 ods. 2) a aby žalobou podanou na príslušnom súde sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 40 ods.1 písm. c), vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. V tých ustanoveniach sa totiž premieta klasická rímska právna zásada (princíp) „vigilantibus iura scripta sunt“ („práva patria bdelym“ alebo „nech si každý stráži svoje práva“ alebo „zákony sú spísané pre bdelych“). Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní, pretože inak by tieto ustanovenia strácali zmysel.“ Teda v zmysle vyššie uvedeného exekučný súd nie je oprávnený skúmať platnosť, resp. existenciu rozhodcovskej zmluvy v sporoch nespotebiteľského charakteru. Nakoľko zákon o rozhodcovskom konaní poskytuje účastníkovi takéhoto konania možnosť podať na príslušný súd žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, je týmto vylúčená možnosť skúmať právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. Premieta sa tu totiž klasická rímska zásada „práva patria bdelym“. Súd zároveň poukazuje na to, že rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 ECdo/23/2014, na ktoré poukazuje povinný v 2. rade sa týka spotrebiteľskej veci, avšak v danom prípade ide o nespotebiteľskú vec. Súd nemôže v tomto prípade uplatniť analógiu, ktorej sa domáha vo svojom návrhu na vykonanie exekúcie povinný v 2. rade, aby sa na tento prípad vzťahovali ustanovenia exekučného poriadku o exekučných tituloch v spotrebiteľských veciach, pri ktorých platí, aj keď účastník rozhodcovského konania nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať platnosť rozhodcovskej zmluvy. Ustanovenia Exekučného poriadku, ktoré upravujú zvýšenú ochranu spotrebiteľom pri spotrebiteľských rozhodcovských rozsudkoch do Exekučného poriadku zakotvil zákonodarca z dôvodu zvýšenej ochrany spotrebiteľa nielen v základnom konaní, ale aj vo vykonávacom konaní (exekučnom konaní), a možno ich uplatniť iba pri spotrebiteľoch. Keby zákonodarca chcel zvýšiť ochranu aj pri nespotebiteľoch, tak by to v Exekučnom poriadku priamo (výslovné) zakotvil.

20. K skutočnostiam uvádzaným povinným v 2. rade týkajúcich sa meritórnej stránky exekučného titulu súd uvádza, že ako exekučný súd nie je oprávnený skúmať meritórnu stránku (vecnú stránku) rozhodcovského rozsudku. To platí bez ohľadu na to, či je exekučný titul po meritórnej stránke správny alebo nie. Správnosť skutkových zistení alebo právneho posúdenia je vylúčená zo súdneho skúmania v exekučnom konaní. V rozsahu nespotebiteľskej arbitráže bol vypustený § 45, pričom podľa dôvodovej správy sa „posilňuje úloha strán na úkor súdnej ingerencie“ a „účastníci konania sa musia v prvom rade chrániť svoje práva prostredníctvom žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku“ (dôvodová správa k zákonu o rozhodcovskom konaní). Súd v tejto súvislosti poukazuje taktiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 ktorý vyslovil, že: „...Vzhľadom na to, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu, účinky rozhodcovského rozsudku majú ten dôsledok, že exekučný súd musí s takýmto rozsudkom nakladať rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu. V opačnom prípade by porušil zásadu rovnocennosti a neprípustne uplatnil rozdielny procesný postup v prípade, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného všeobecným súdom a iný prístup, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného v rozhodcovskom konaní. Konkrétne to teda znamená, že rozsudkom rozhodcovského súdu je exekučný súd viazaný rovnako, ako je viazaný rozsudkom všeobecného súdu.

21. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že tu nie sú iné skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu, a preto súd v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods.3 Exekučného poriadku návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie zamietol.

22. Právny zástupca oprávneného si vo svojom vyjadrení k návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia súvisiace s vyjadrením oprávneného k návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie vo výške 65,83 Eur, t.j. jeden úkon právnej služby v polovičnej sadzbe - vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 45,65 Eur a režijný paušál vo výške 9,21 Eur + 20% DPH vo výške 10,97 Eur). Nakoľko súd návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie zamietol, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a zaviazal povinného v 2. rade, aby nahradil oprávnenému výdavky na zastupovanie v súvislosti vyjadrením oprávneného k návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie vo výške 65,83 Eur. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie pre povereného súdneho exekútora.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.
Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.